

Uitgifte

Repertoriumnummer 2024 / 2084
Datum van uitspraak 10 september 2024
Rolnummer 2022/AB/474 2022/AB/475
Beslissingen waartegen beroep 22/14/A 21/939/A

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

negende kamer

arrest

COVER 01-00004005610-0001-0010-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT ZELFSTANDIGEN :
overbruggingsrecht COVID-19 en moederschapsuitkering zelfstandigen
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 581, 2°, Ger. W.)

LANDSBOND DER CHRISTELIJKE MUTUALITEITEN, met zetel te 1031 BRUSSEL,
Haachtsesteenweg, 579 bus 40, appellant, vertegenwoordigd mr. V
L , advocaat te 1020 BRUSSEL,

tegen

J **E**
geïntimeerde, die in persoon verschijnt.

**
*

I. De feiten

1.
Mevrouw J is werkzaam als advocate.
2.
Mevrouw J is op 3 april 2020 bevallen.
3.
Mevrouw J heeft een aanvraag ingediend bij LCM voor een moederschapsuitkering zelfstandige.
4.
Zij heeft haar 12 weken moederschapsrust niet aansluitend genomen.

De volgende weken van moederschapsrust werden aan LCM medegedeeld:

- 02/04/2020 - 22/04/2020: 3 verplichte weken
- 30/04/2020 - 6/05/2020
- 7/05/2020 - 13/05/2020
- 21/05/2020 - 27/05/2020
- 28/05/2020 - 10/06/2020

- 11/06/2020 - 17/06/2020
- 25/06/2020 - 2/07/2020
- 07/08/2020 - 13/08/2020
- 02/10/2020 - 8/10/2020.

5.

Ten gevolge van de Covid pandemie heeft mevrouw J [redacted] beroep gedaan op het overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen.

6.

Mevrouw J [redacted] heeft volgende uitkeringen ontvangen:

- 2/04/2020 - 22/04/2020: moederschapsrustuitkering
- 23/04/2020 - 29/04/2020: uitkering overbruggingsrecht
- 30/04/2020 - 6/05/2020: moederschapsrustuitkering
- 7/05/2020 - 13/05/2020: moederschapsrustuitkering
- 14/05/2020 - 20/05/2020: uitkering overbruggingsrecht
- 21/05/2020 - 27/05/2020: moederschapsrustuitkering
- 28/05/2020 - 3/06/2020: moederschapsrustuitkering

7.

Bij beslissing van 17 juni 2021 vordert LCM een bedrag van 740,07 euro terug voor 30 april 2020 en voor 21 mei 2020 tot en met 31 mei 2020.

8.

Bij beslissing van 8 december 2021 aan mevrouw J [redacted], ter kennis gebracht per gewone brief op 16 december 2021, vordert LCM een bedrag van 92,50 euro terug.

9.

Bij verzoekschrift van 7 januari 2022 tekende mevrouw J [redacted] beroep aan tegen de beslissing van 8 december 2021.

10.

Bij verzoekschrift van 15 september 2021 tekende mevrouw J [redacted] beroep aan tegen de beslissing van 17 juni 2021.

II. Het bestreden vonnis

Zaak 2022/AB/475

11.

Mevrouw J vorderde voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel de vernietiging van de beslissing van de LCM van 8 december 2021 houdende terugvordering van een bedrag van **92,5 euro**.

12.

Bij vonnis van 7 juni 2022 (A.R. nr. : 22/14/A) heeft de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel de vordering van mevrouw J ontvankelijk en gegrond verklaard en de beslissing van de LCM van **17 juni 2021** vernietigd.

Zaak 2022/AB/474

13.

Mevrouw J vorderde voor de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel de vernietiging van de beslissing van de LCM van 17 juni 2021 houdende terugvordering van een bedrag van **740,07 euro**.

14.

Bij vonnis van 7 juni 2022 (A.R. nr. : 21/939/A) heeft de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel de vordering van mevrouw J ontvankelijk en gegrond verklaard en de beslissing van de LCM van **8 december 2021** vernietigd.

III. De vorderingen in hoger beroep

Zaak 2022/AB/475

15.

De LCM verzoekt het hof het vonnis a quo te vernietigen.

De LCM vraagt de oorspronkelijke vordering ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

De LCM vordert de veroordeling van mevrouw J tot terugbetaling van het bedrag van **92,50 EUR**.

16.

Mevrouw J vraagt dit dossier samen te voegen met het dossier gekend onder rolnummer 2022/AB/474.

Zij vraagt het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel van 7 juni 2022 te bevestigen.

Zij vraagt de beslissing van LCM van **17 juni 2021** te vernietigen en te zeggen voor recht dat zij niet is gehouden tot terugbetaling aan de LCM van bedrag van **92,50 EUR**.

In ondergeschikte orde stelt zij een tegenvordering in strekkende tot de veroordeling van de LCM tot het betalen van een bedrag gelijk aan 12 dagen moederschapsrust.

Zij vraagt de LCM te veroordelen tot de kosten van het geding.

Zaak 2022/AB/474

17.

De LCM verzoekt het hof het vonnis a quo te vernietigen.

De LCM vraagt de oorspronkelijke vordering ontvankelijk doch ongegrond te verklaren.

De LCM vordert de veroordeling van mevrouw J tot terugbetaling van het bedrag van **740,07 EUR**.

18.

Mevrouw J vraagt dit dossier samen te voegen met het dossier gekend onder rolnummer 2022/AB/475.

Zij vraagt het vonnis van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel van 7 juni 2022 te bevestigen.

Zij vraagt de beslissing van LCM van **15 september 2021** te vernietigen en te zeggen voor recht dat zij niet is gehouden tot terugbetaling aan de LCM van bedrag van **740,07 EUR**.

In ondergeschikte orde stelt zij een tegenvordering in strekkende tot de veroordeling van de LCM tot het betalen van een bedrag gelijk aan 12 dagen moederschapsrust.

Zij vraagt de LCM te veroordelen tot de kosten van het geding.

IV. De procedure voor het arbeidshof

19.

Het hof heeft kennis genomen van de procedurestukken, in het bijzonder :

- de bestreden vonnissen

┌ PAGE 01-00004005610-0005-0010-01-01-4 ─┐

- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen op de griffie van dit hof op 6 juli 2022
- de door de partijen laatste neergelegde conclusies en stukken

De partijen hebben gepleit op de openbare zitting van 5 maart 2024.

Mevrouw N. V , advocaat-generaal heeft een mondeling advies gegeven op de openbare zitting van 5 maart 2024.

De zaak werd vervolgens in beraad genomen.

Het hof heeft toepassing gemaakt van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Het hoger beroep is ontvankelijk.

V. De beoordeling van het geschil door het arbeidshof

Samenvoeging.

20.

De vorderingen, gekend onder de algemene rolnummers **2022/AB/474** en **2022/AB/475** zijn onderling zo nauw verbonden dat het past, bij toepassing van het artikel 30 Ger. W., deze zaken samen te voegen.

Grond van de zaak.

21.

Artikel 28, § 2 van het KB van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandige en van de meewerkende echtgenote (hierna afgekort het KB van 20 juli 1971), zoals ingevoerd op 1 maart 2020, bepaalt:

“§ 2. De uitkeringen worden geweigerd voor de periode gedekt door de maandelijkse financiële uitkering toegekend krachtens hoofdstuk 3 van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen.”.

Dit artikel werd opgeheven bij artikel 20 van de wet van 22 december 2020 (B.S. 31 december 2020), met inwerkingtreding op 1 februari 2021.

22.

Artikel 99 van het KB van 20 juli 1971 bepaalt :

“ In zoverre er niet van wordt afgeweken door deze titel, zijn de bepalingen van titel I die betrekking hebben op de uitkeringsverzekering, ook van toepassing voor de moederschapsverzekering.”.

Artikel 28, § 2 van het KB van 20 juli 1971 is dus ook van toepassing op moederschapsuitkeringen.

23.

Het overbruggingsrecht betreft een financiële uitkering die wordt toegekend op basis van de wet van 22 december 2016, meer bepaald de tijdelijke maatregelen in het kader van Covid-19 zoals opgenomen in de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van Covid-19 ten gunste van zelfstandigen.

24.

LCM stelt, met verwijzing naar een nota van het beheerscomité van het RIZIV van 15 mei 2020 met betrekking tot de impact van de toekenning van de financiële uitkering in het kader van het crisis overbruggingsrecht op de uitkerings- en moederschapsverzekering voor zelfstandigen (Nota BZ2020/08) en het addendum van 16 juni 2020, dat, in de gevallen waarin de arbeidsongeschiktheid nog niet loopt bij het begin van de kalendermaand, maar een aanvang neemt in de loop van de kalendermaand en (minstens) verder duurt tot het einde van de kalendermaand en de verzekerde voor deze kalendermaand eveneens de financiële uitkering in het kader van het crisis overbruggingsrecht heeft ontvangen, de verzekerde geen recht heeft op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen in deze kalendermaand omdat er kan worden afgeleid dat de gebeurtenis op grond waarvan het crisis overbruggingsrecht is ingeroepen, zich bevindt vóór de aanvang van het risico. Vanaf het begin van de volgende kalendermaand is er wel recht op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen.

Vermits Mevrouw J in april crisis overbruggingsrecht genoot van 23 april 2020 tot 29 april 2020 is zij volgens LCM niet gerechtigd op ongeschiktheidsuitkeringen voor de dagen in april die vallen na de periode waarin zij crisis overbruggingsrecht genoot.

Vermits Mevrouw J in mei crisis overbruggingsrecht genoot van 14 tot 20 mei 2020 is zij niet gerechtigd op ongeschiktheidsuitkeringen voor de dagen in mei die vallen na de periode waarin zij crisis overbruggingsrecht genoot.

De moederschapsrustuitkering voor de periode 30 april 2020 en van 21 mei tot en met 31 mei 2020 werden volgens LCM ten onrechte uitbetaald.

LCM besluit dat, vermits artikel 28, § 2 van het KB van 20 juli 1971 pas werd opgeheven per 1 februari 2021, de overbruggingsrechten die door Xerius werden betaald aan mevrouw J. voor de maanden april 2020 en mei 2020 “voorrang” hebben op de moederschapsuitkeringen, zodat haar terugvordering gegrond is.

25.

Het hof deelt deze stelling niet.

Artikel 28, § 2 van het KB van 20 juli 1971 bepaalt dat de uitkeringen worden geweigerd voor de **periode gedekt** door de maandelijkse financiële uitkering toegekend krachtens hoofdstuk 3 van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen.

Wat onder “periode gedekt” wordt verstaan, is niet wettelijke bepaald.

De nota van het beheerscomité van het RIZIV van 15 mei 2020 met betrekking tot de impact van de toekenning van de financiële uitkering in het kader van het crisis overbruggingsrecht op de uitkerings- en moederschapsverzekering voor zelfstandigen (Nota BZ2020/08) en het addendum van 16 juni 2020, kan niet als wettelijke basis worden weerhouden.

Inderdaad, artikel 86, § 3 van de wet van 14 juli 1994 bepaalt:

“De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een uitkeringsverzekering invoeren ten voordele van de zelfstandigen en de helpers die zijn onderworpen aan de wetgeving houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, alsmede van de meewerkende echtgenoten bedoeld in artikel 7bis van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen.

Hij bepaalt de voorwaarden waaronder deze verzekering van toepassing is, de omvang van de verstrekte uitkeringen en het bedrag van de rijkstoelage bestemd voor deze verzekering.

Voor de aangelegenheden die betrekking hebben op de in het eerste lid bedoelde uitkeringsverzekering, wordt de Dienst voor uitkeringen beheerd door een afzonderlijk Beheerscomité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van zelfstandigen, en van de verzekeringsinstellingen. De Koning bepaalt de bevoegdheid, de samenstelling en de werkingsregelen van dit Beheerscomité. Hij benoemt de voorzitter, de ondervoorzitters en de leden.”

Uit dit artikel volgt dat het de koning toekomt de voorwaarden van de uitkeringsverzekering vast te leggen en de omvang van de verstrekte uitkeringen te bepalen.

Het KB van 20 juli 1971 omvat geen bevoegdheidsdelegatie aan het RIZIV.

Bij gebreke aan wettelijke definiëring van het begrip “*periode gedekt*” in artikel 28, § 2 van het van het KB van 20 juli 1971, dient te worden teruggegrepen naar de gebruikelijke betekenis van deze bewoording.

Derhalve dient te worden vastgesteld dat geen cumul mogelijk is voor de tijdspanne, t.t.z. de dagen, waarvoor reeds een financiële uitkering werd toegekend krachtens hoofdstuk 3 van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen.

Het hof stelt vast dat mevrouw J op de dagen van 30 april 2020 en de dagen gelegen tussen 21 mei 2020 tot en met 31 mei 2020 geen enkele financiële uitkering in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen heeft ontvangen, zodat deze periodes niet gedekt zijn door enige financiële uitkering in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen.

Mevrouw J is derhalve gerechtigd op moederschapsuitkering 30 april 2020 en vanaf 21 mei 2020 tot 31 mei 2020, nu LCM niet betwist dat zij aan de andere voorwaarden voldoet.

De beslissing van de LCM van 17 juni 2021 houdende terugvordering van een bedrag van **740,07 euro** en de beslissing van de LCM van 8 december 2021 houdende terugvordering van een bedrag van **92,5 euro** worden vernietigd.

26.

De vordering is gegrond.

Het hoger beroep is ongegrond.

VI. De beslissing van het arbeidshof

De zaken, ingeschreven onder het algemeen rolnummer **2022/AB/474** en **2022/AB/475**, worden samengevoegd.

Het hof verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt de betreden vonnissen.

Het hof verklaart de oorspronkelijke vorderingen gegrond.

Dienvolgens vernietigt het hof de beslissing van de LCM van 17 juni 2021 houdende terugvordering van een bedrag van 740,07 euro en de beslissing van de LCM van 8 december 2021 houdende terugvordering van een bedrag van 92,5 euro.

Het hof veroordeelt de LCM om aan mevrouw J E de proceskosten van beide aanleggen te betalen, die niet begroot zijn in hoofde van mevrouw J .

Het hof legt de bijdrage van 22 € voor het fonds voor juridische tweedelijnsbijstand ten laste van de Landbond der Christelijke Mutualiteiten.

Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door :

A. S , raadsheer,
P. H raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
P. V raadsheer in sociale zaken, aangeduid om te zetelen als zelfstandige bij
beschikking van de d.d. eerste voorzitter van 28 augustus 2023 in toepassing van de
artikelen 200 en 216 Ger. W.,
bijgestaan door S. V , hoofdgriffier

S. V (art. 785 Ger. W.) P. V (art. 785 Ger. W.)
P. H A. S

en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van 10 september 2024 van de 9^e kamer waar aanwezig waren :

A. S , raadsheer,
S. V , hoofdgriffier

S. V A. S

